

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 572

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 iulie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
263.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății	2-3	
880.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății	3	
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
23.	— Hotărâre privind înființarea unei comisii de anchetă având drept scop investigarea condițiilor de legalitate și de oportunitate privind construirea imobilului „Cathedral Plaza” în imediata apropiere a Catedralei Romano-Catolice „Sfântul Iosif” din București, precum și a proiectelor de construire și de sistematizare care afectează zonele istorice din municipiul București	4	
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
767.	— Hotărâre pentru aprobarea amendamentelor convenite prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 22 februarie 2006 și la București la 24 și, respectiv, 27 februarie 2006, dintre Guvernul României, Banca Europeană de Investiții și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., la Acordul de		
		împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. privind finanțarea Proiectului pentru Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., semnat la Luxemburg la 5 decembrie 2000 și la București la 8 decembrie 2000	5-7
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR			
		113.112. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind aprobarea fuziunii/divizării brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare	8-9
		113.117. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind principiile de organizare ale unui sistem de control intern și management al riscului la asigurători.....	9-15
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA			
		63. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiarilor din România nr. 39/2005 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005
pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 209 din 22 decembrie 2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.194 din 30 decembrie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La titlul I punctul 10 al articolului unic, alineatul (5) al articolului 38 va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul autorităților administrației publice locale situate pe raza teritorială a județului, respectiv a municipiului București, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor revin organelor de control, respectiv Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau prefectului județului ori al municipiului București sau persoanelor desemnate de aceștia din cadrul instituției prefectului.“

2. La titlul I punctul 11 al articolului unic, alineatele (1), (2) și (5) ale articolului 38¹ vor avea următorul cuprins:

„Art. 38¹. — (1) Autoritățile administrației publice locale și centrale, precum și celelalte entități investite cu soluționarea notificărilor sunt obligate să pună la dispoziția organelor de control, respectiv a Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau, după caz, a prefectului județului ori al municipiului București sau persoanelor desemnate de aceștia din cadrul instituției prefectului, dosarele de restituire solicitate, precum și orice documente referitoare la situația restituirilor solicitate în temeiul prezentei legi.

(2) Reprezentanții legali ai entităților investite cu soluționarea notificărilor sunt obligați să desemneze pe perioada lipsei acestora din instituție sau societate, prin ordin/dispoziție sau decizie, o persoană care să pună la dispoziția Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau a prefectului județului ori al municipiului București sau persoanelor desemnate de aceștia din cadrul instituției prefectului documentele solicitate de aceștia în vederea efectuării controlului.

(5) Încălcarea obligației prevăzute la alin. (2), (3) și (4), precum și necomunicarea sau comunicarea eronată a datelor prevăzute la alin. (3) și (4) constituie contravenție, atrăgând sancționarea conducătorului instituției cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON).“

3. La titlul I punctul 12 al articolului unic, punctul 3 al literei a) din anexa nr. 2 va avea următorul cuprins:

„3. Imobilele ocupate de administrații financiare, trezorerii, ministere și alte autorități ale administrației publice centrale, parchete, judecătoria, tribunale, curți de apel, poliție, poliție de frontieră, jandarmerii, servicii publice comunitare pentru situații de urgență, sedii vamale, arhive naționale, direcții județene, case de asigurări de sănătate, primării, prefecturi, consilii locale și județene, inspectorate școlare.“

4. La titlul IV al articolului unic, articolul V va avea următorul cuprins:

„Art. V. — (1) Controlul aplicării fazei administrative a Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se exercită de către autoritatea administrativă constituită în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 361/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, de către prefeți sau persoanele desemnate de aceștia din cadrul instituției prefectului.

(2) Salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, beneficiază de un spor lunar de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare, pe o perioadă de 2 ani. Stabilirea salariilor care beneficiază de acest drept și a cuantumului sporului ce se acordă se face anual de către conducătorul instituției implicate în aplicarea dispozițiilor legale privind restituirea, în limita fondurilor alocate pentru plata salariilor.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) curge de la data de 3 ianuarie 2006.“

5. La titlul V punctul 1 al articolului unic, partea introductivă a alineatului (6) al articolului 9 va avea următorul cuprins:

„(6) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON) următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiune.“

6. La titlul V punctul 2 al articolului unic, alineatul (2) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul autorităților administrației publice locale situate pe raza teritorială a județului, respectiv a municipiului București, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor revin Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau, după caz, prefectului județului, respectiv prefectului municipiului București, sau persoanelor desemnate de aceștia din cadrul instituției prefectului.“

7. La titlul V punctul 3 al articolului unic, alineatele (1) și (3) ale articolului 10¹ vor avea următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Autoritățile administrației publice locale și centrale, ministerele, unitățile deținătoare prevăzute la art. 2, precum și celelalte entități cu atribuții în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență sunt obligate să pună la dispoziție membrii Corpului de control din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau, după caz, prefectului județului ori prefectului municipiului București sau persoanelor desemnate de aceștia din cadrul instituției

prefectului situațiile solicitate, precum și orice documente referitoare la situația restituirilor, potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

.....
(3) Încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON).“

8. La titlul VI, partea introductivă a articolului unic va avea următorul cuprins:

„**Articol unic.** — Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:“.

9. La titlul VI punctul 2 al articolului unic, litera e) a articolului 110¹ va avea următorul cuprins:

„e) fapta președintelui comisiei de a lipsi de la sediul acesteia, în timpul programului de lucru, fără a desemna o persoană în măsură să ofere toate informațiile și documentele necesare controlului efectuat de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sau prefect ori împuterniciții acestuia;“.

10. La titlul VI punctul 4 al articolului unic, alineatul (2) al articolului 110³ va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care organul de control consideră necesar, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să îi acorde

concursul pentru obținerea datelor și informațiilor necesare desfășurării activității de control, precum și pentru îndeplinirea oricăror alte activități necesare în acest scop.“

Art. II. — (1) Salariații instituțiilor publice implicați în mod direct în aplicarea legilor fondului funciar, membrii în comisiile constituite în baza art. 12 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de un spor lunar de dificultate de până la 50% din salariul de încadrare, pe o perioadă de un an calculată de la data intrării în vigoare a prezentei legi. Stabilirea salariilor care beneficiază de acest drept și a cuantumului sporului ce se acordă se face anual de către conducătorul instituției implicate în aplicarea dispozițiilor legale privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra proprietății funciare, în limita fondurilor alocate pentru plata salariilor.

(2) Reprezentanții foștilor proprietari deposedați sau moștenitorii acestora care au solicitat terenuri în termenul legal, membrii în comisiile constituite în baza art. 12 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de o indemnizație echivalentă cu media sumelor reprezentând sporurile acordate celorlalți membri ai comisiei, salariați ai instituțiilor publice.

(3) Indemnizațiile prevăzute la alin. (2) vor fi asigurate din bugetul unității administrativ-teritoriale în care funcționează comisia.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 iunie 2006.
Nr. 263.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 209/2005 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul proprietății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 26 iunie 2006.
Nr. 880.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****privind înființarea unei comisii de anchetă având drept scop investigarea condițiilor de legalitate și de oportunitate privind construirea imobilului „Cathedral Plaza“ în imediata apropiere a Catedralei Romano-Catolice „Sfântul Iosif“ din București, precum și a proiectelor de construire și de sistematizare care afectează zonele istorice din municipiul București**

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 78 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează o comisie de anchetă având drept scop investigarea condițiilor de legalitate și de oportunitate privind construirea imobilului „Cathedral Plaza“ în imediata apropiere a Catedralei Romano-Catolice „Sfântul Iosif“ din București, precum și a proiectelor de construire și de sistematizare care afectează zonele istorice din municipiul București.

Art. 2. — Componența nominală a comisiei de anchetă și a biroului acesteia este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Senatul României cere tuturor organelor de stat, instituțiilor și organizațiilor să pună la dispoziție comisiei de anchetă prevăzute la art. 1, în termen, orice informații și documente care sunt de natură să servească activității acesteia.

Art. 4. — Raportul comisiei de anchetă prevăzute la art. 1 va fi prezentat până la data de 18 septembrie 2006.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 iunie 2006, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 iunie 2006.
Nr. 23.

ANEXĂ

COMPONENȚA NOMINALĂ**a Comisiei de anchetă având drept scop investigarea condițiilor de legalitate și de oportunitate privind construirea imobilului „Cathedral Plaza“ în imediata apropiere a Catedralei Romano-Catolice „Sfântul Iosif“ din București, precum și a proiectelor de construire și de sistematizare care afectează zonele istorice din municipiul București**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar
1.	Rădulescu Cristache	Grupul parlamentar al Alianței „Dreptate și Adevăr“ — P.N.L.—P.D.
2.	Nicolai Norica	Grupul parlamentar al Alianței „Dreptate și Adevăr“ — P.N.L.—P.D.
3.	Chelaru Ioan	Grupul parlamentar al P.S.D.
4.	Ungureanu Vasile Ioan Dănuț	Grupul parlamentar al P.S.D.
5.	Vedinaș Verginia	Grupul parlamentar al P.R.M.
6.	Terinte Radu	Grupul parlamentar al P.C.
7.	Puskás Valentin-Zoltán	Grupul parlamentar al U.D.M.R.

BIROUL**Comisiei de anchetă având drept scop investigarea condițiilor de legalitate și de oportunitate privind construirea imobilului „Cathedral Plaza“ în imediata apropiere a Catedralei Romano-Catolice „Sfântul Iosif“ din București, precum și a proiectelor de construire și de sistematizare care afectează zonele istorice din municipiul București**

1. Ungureanu Vasile Ioan Dănuț — președinte
2. Rădulescu Cristache — vicepreședinte
3. Vedinaș Verginia — secretar

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea amendamentelor convenite prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 22 februarie 2006 și la București la 24 și, respectiv, 27 februarie 2006, dintre Guvernul României, Banca Europeană de Investiții și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., la Acordul de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. privind finanțarea Proiectului pentru Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., semnat la Luxemburg la 5 decembrie 2000 și la București la 8 decembrie 2000

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și al art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2001 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. privind finanțarea Proiectului pentru Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., semnat la Luxemburg la 5 decembrie 2000 și la București la 8 decembrie 2000, aprobată prin Legea nr. 325/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentele convenite prin scrisoarea semnată la Luxemburg la 22 februarie 2006 și la București la 24 și, respectiv, 27 februarie 2006, dintre Guvernul României, Banca Europeană de Investiții și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., la Acordul de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Compania

Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. privind finanțarea Proiectului pentru Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., semnat la Luxemburg la 5 decembrie 2000 și la București la 8 decembrie 2000, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2001, aprobată prin Legea nr. 325/2001.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
p. Ministrul afacerilor externe,
Lucian Leuștean,
secretar de stat

București, 14 iunie 2006.
Nr. 767.

România
Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr. 17, sectorul 5
RO-70060 București
România

În atenția domnului Ștefan Petrescu, director general, și a doamnei Otilia Frolu, director general adjunct

Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.
Bd. General Gh. Magheru nr. 33, sectorul 1
RO-70164 București
România

În atenția domnului Răzvan Purdilă, director

Copii
Misiunea română la Comunitățile Europene
107, rue Gabrielle
B-1180 Bruxelles
Belgia

În atenția domnului Lazăr Comănescu, șef de misiune
Luxemburg, 22 februarie 2006

Subiect: România – Proiectul Compania Națională de Transport al Energiei Electrice*)

Contractul de finanțare (*Contractul de finanțare*) semnat pe 5 decembrie 2000 la Luxemburg și pe 8 decembrie 2000 la București între România, prin Ministerul Finanțelor Publice și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” – S.A. (*Transelectrica*), și Banca Europeană de Investiții (*BEI*) (FI Nr. 20.864)

- Anularea parțială a creditului (astfel cum este definit în Contractul de finanțare), stabilită de BEI în favoarea României în baza Contractului de finanțare
- Amendament la descrierea tehnică inclusă în Contractul de finanțare ca anexa A (*Descrierea tehnică*)

Stimați domni,

Ca răspuns la solicitarea dumneavoastră relevantă făcută pe parcursul întâlnirii de la Luxemburg din 4 iulie 2005 și în continuarea scrisorii noastre din data de 24 octombrie 2005, precum și a scrisorii dumneavoastră din data de 3 februarie 2006 înțelegem că, datorită unei diminuări a costului total al Proiectului, la care se face referire în pct. 7 din Preambul, și în baza art. 1.05 din Contractul de finanțare, dumneavoastră solicitați:

- (i) să se anuleze parțial partea netrasă din credit corespunzătoare diminuării costului total al Proiectului, ceea ce înseamnă pentru o sumă egală cu 23.121.460,00 euro (două zeci și trei de milioane o sută două zeci și una mii patru sute șase zeci/00); și
- (ii) amendarea în mod corespunzător a Descrierii tehnice.

Ca urmare, vă propunem:

- a) în ultimul alineat al articolului 1.02 B din Contractul de finanțare data de *31 decembrie 2005* să fie înlocuită cu data de *28 februarie 2006*;
- b) în articolul 1.02 B.d) din Contractul de finanțare cuvintele *4 luni calendaristice* să fie înlocuite cu cuvintele *o lună calendaristică*;
- c) în articolul 1.04 D din Contractul de finanțare cuvintele *90 de zile* să fie înlocuite cu cuvintele *un an*;
- d) în ultimul alineat al articolului 1.05 din Contractul de finanțare data de *28 februarie 2006* să fie înlocuită cu data de *31 martie 2006*;
- e) să se anuleze partea netrasă a creditului în sumă egală cu 23.121.460,00 euro (două zeci și trei de milioane o sută două zeci și una mii patru sute șase zeci/00), care va fi considerată ca anulată, înțelegându-se prin aceasta că niciun fel de obligații ulterioare nu vor fi aplicabile BEI în această privință; și
- f) să se înlocuiască textul Descrierii tehnice cu textul prezentat în anexa A la prezenta scrisoare.

Amendamentele stipulate în prezenta scrisoare, din momentul efectivității și intrării în vigoare în totalitate, vor constitui parte integrantă a Contractului de finanțare.

Toate celelalte articole ale Contractului de finanțare rămân neschimbate și aplicabile.

Prezenta scrisoare, generarea, constituirea și validitatea sa vor fi guvernate de legea franceză. Locul ducerii la îndeplinire a prezentei scrisori este sediul central al BEI.

Toate disputele privind prezenta scrisoare vor fi supuse Curții de Justiție a Comunităților Europene (*Curtea*). România și Transelectrica renunță prin prezenta la orice imunitate sau drept de obiecție față de jurisdicția Curții. O decizie a Curții emisă în baza prezentei clauze va fi considerată definitivă și obligatorie pentru părți, fără restricție sau rezervă.

Toți termenii cu majuscule utilizați în prezenta scrisoare, în afara cazului când sunt altfel definiți, vor avea aceleași înțelesuri ca cele date lor în Contractul de finanțare.

Pentru a oficializa amendamentele la Contractul de finanțare, stipulate în prezenta scrisoare, vă rugăm să asigurați ca o persoană pe deplin autorizată să reprezinte și să fie împuternicită pentru instituția dumneavoastră să semneze și să dateze cele 3 originale ale prezentei scrisori și ca unul dintre acestea să ne fie returnat prin scrisoare recomandată sau curier. În cazul în care persoana/persoanele care semnează prezenta scrisoare este/sunt alta/alte decât semnatarul/semnatarii Contractului de finanțare sau dacă documentele de autorizare pentru aceasta s-au schimbat, vă rugăm să trimiteți alăturat scrisorii documentația de autorizare corespunzătoare.

Ai dumneavoastră,
BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII,
C. Murphy F. Bruni Roccia

27 februarie 2006
De acord pentru și în numele României,
prin Ministerul Finanțelor Publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu,
ministrul finanțelor publice

.....
(numele și funcția)

24 februarie 2006
De acord pentru și în numele Companiei Naționale
de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” – S.A.,
Stelian Gal,
director general

.....
(numele și funcția)

*) Traducere.

DESCRIERE TEHNICĂ

România — Proiect privind Compania Națională de Transport al Energiei Electrice

I. Descrierea Proiectului

Proiectul include studiile, proiectele, lucrările, construcțiile, punerea în funcțiune (inclusiv testele de control al calității) și operarea sistemului de transport, după cum urmează:

1. Studii, engineering, supervizare și sprijin managerial (inclusiv sistemul contabil și sistemul informațional managerial)

2. Îmbunătățirea reabilitării sistemului de transport al energiei electrice (peste 3.500 km de linii de înaltă tensiune de 400 kV și 220 kV):

a) furnizarea și instalarea cablurilor pe pământ, cu sau fără fibră optică (inelul național OPGW), și a izolatoarelor pentru consolidări, reabilitarea și modernizarea liniilor electrice aeriene de 400 kV și 220 kV OHL;

b) furnizarea de echipamente de exploatare și întreținere.

3. Echipamente pentru terminalele de comunicații:

a) furnizarea și instalarea bunurilor destinate reabilitării și modernizării echipamentelor pentru terminalele de telecomunicații pentru aproximativ 43 de substații, incluzând furnizarea și instalarea de centrale telefonice PABX și echipamente auxiliare;

b) proiectarea, furnizarea și instalarea legăturilor de comunicații la inelul național al stațiilor electrice importante și al substațiilor rămase.

4. Înființarea unei piețe concurențiale a energiei electrice:

a) proiectarea, furnizarea și instalarea sistemului de contorizare pentru piața angro a energiei electrice, cuprinzând contoare, transformatoare de curent electric, transformatoare de tensiune și facilități pentru unitățile de control la distanță al terminalelor și Centrul de management pentru datele de contorizare;

b) proiectarea, furnizarea și instalarea unui sistem de management energetic și facilități suplimentare privind Sistemul de control și achiziția datelor (EMS-SCADA);

c) proiectarea, furnizarea și instalarea echipamentelor și aplicațiilor pentru operatorul pieței angro a energiei electrice.

5. Componente suplimentare:

a) furnizarea și instalarea de izolatoare suplimentare (400 și 220 kV) și a firelor izolate (cu cabluri pe fibră optică, OPGW sau OPUG) pentru întărirea, reabilitarea și modernizarea liniilor de transport aeriene (ref. Contract nr. RO 20.684 C2/C162, Amendamentul nr. 2);

b) furnizarea și instalarea a 10 autotransformatoare (200 și 400 MVA) și a unui reactor șunt în diverse locații:
— 7 autotransformatoare de 200 MVA cu monitorizare on-line și echipament de protecție contra incendiilor (ref. Contract nr. RO 20.684 B3/L1&2);

— 3 autotransformatoare de 400 MVA cu monitorizare on-line și echipament de protecție contra incendiilor (ref. Contract nr. RO 20.684 B3/L3);

— un reactor șunt de 100 MVA cu monitorizare on-line și echipament de protecție contra incendiilor (ref. Contract nr. RO 20.684 B3/L4);

c) reabilitarea substației Paroșeni de 220 kV, incluzând furnizarea unui transformator de 200 MVA, reînnoirea circuitelor primare (întrerupătoare, deconectoare, CTuri, VTuri etc.), reînnoirea circuitelor secundare (sistem SCADA, protecție, servicii auxiliare etc.), piese de schimb și instrumente (ref. Document de licitație nr. RO 20.864 B4).

Este inclus un nivel suficient de pregătire a personalului pentru folosirea și întreținerea tuturor noilor echipamente.

II. Estimarea costului

Costul de investiție al Proiectului (fără TVA) a fost estimat după cum urmează:

Componentele Proiectului	Total	BEI
	— milioane EUR —	— milioane EUR —
1. Studii, engineering, supervizare	10,4	
2. Îmbunătățirea reabilitării sistemului de transport	45,2	45,2
3. Facilități privind terminalele de comunicații	36,4	
4. Stabilirea unei piețe concurențiale a energiei	39,8	
Subtotal	131,8	45,2
5. Componente suplimentare:		
Izolatoare suplimentare și fire izolate	9,2	9,2
Autotransformatoare și reactor șunt	13,5	13,5
Reabilitarea substației Paroșeni	4,8	4,8
Subtotal	27,5	27,5
Costuri de bază	159,3	72,7
Contingente tehnice	0	0
Costuri directe	159,3	72,7
Contingente de preț	0	0
Dobânda pe perioada construcției	21,0	0
COSTUL TOTAL:	180,3	72,7

Împrumutul BEI este prevăzut să finanțeze componenta 2 (îmbunătățirea reabilitării sistemului de transport al energiei electrice), în cadrul limitelor sumei împrumutului aprobat.

III. Implementarea

Proiectul a demarat la începutul anului 2001 și finalizarea componentelor finale suplimentare este programată pentru data de 31 martie 2007.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN**pentru punerea în aplicare a Normelor privind aprobarea fuziunii/divizării brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (27) și ale art. 5 lit. e) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 20 iunie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind aprobarea fuziunii/divizării brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind aprobarea fuziunii/divizării brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală reglementări din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor asigură ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 23 iunie 2006.
Nr. 113.112.

ANEXĂ

NORME**privind aprobarea fuziunii/divizării brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare**

Art. 1. — (1) Prezentele norme se aplică brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, denumiți în continuare *brokeri*, autorizați să desfășoare activitate de intermediere în asigurări în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și reglementează condițiile și procedura de aprobare de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor a fuziunii ori divizării acestora.

(2) Fuziunea sau, după caz, divizarea brokerilor se realizează conform prevederilor titlului VI cap. II din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea prevederilor prezentelor norme.

Art. 2. — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor aprobă fuziunea sau, după caz, divizarea brokerilor dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) fuziunea are loc numai între 2 sau mai mulți brokeri;
- b) în cazul divizării pot fi autorizați ca brokeri numai societățile rezultate ca urmare a divizării unui broker;
- c) în urma fuziunii sau divizării trebuie îndeplinită cerința privind capitalul social minim.

Art. 3. — În vederea autorizării fuziunii sau divizării, brokerii vor depune la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor următoarea documentație:

- a) cererea de aprobare a fuziunii sau divizării, semnată de conducătorii brokerilor implicați în operațiune, prevăzută în anexa la prezentele norme;
- b) proiectul de fuziune, respectiv de divizare, potrivit Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, însoțit, dacă este cazul, de avizul eliberat de Consiliul Concurenței în cazul fuziunii;
- c) copiile hotărârilor adunărilor generale ale brokerilor respectivi privind fuziunea sau divizarea;
- d) proiectul actului/actelor constitutive sau al actului/actelor de modificare a actului constitutiv al brokerilor rezultați, după caz, însoțit de documentația privind repartizarea acțiunilor/păților sociale;

e) bilanțul contabil de fuziune sau, după caz, de divizare, la data încheierii proiectului de fuziune sau divizare;

f) raportările brokerilor privind taxa de funcționare datorată conform prevederilor art. 13 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia, la data încheierii proiectului de fuziune sau de divizare;

g) raportul cenzorilor/auditorilor externi independenți ai brokerilor participanți, privitor la fuziune sau divizare;

h) documentele prevăzute în Normele privind autorizarea brokerilor, pentru brokerii nou-înființați;

i) dovezile înștiințării clienților privind intenția de fuziune sau, după caz, de divizare;

j) dovezile privind reconcilierea soldurilor conturilor de creanțe și datorii înregistrate cu asiguratorii, conform bilanțului de fuziune sau divizare, confirmate de asiguratorii/reasiguratorii în cauză;

k) copiile extraselor de cont privind operațiunile efectuate în numele sau în contul asiguraților/reasiguraților, prevăzute la art. 33 alin. (4¹) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, însoțite de detalierea analitică a soldurilor conturilor, la data încheierii proiectului de fuziune sau divizare;

l) cererea de retragere a autorizației de funcționare a societății absorbite/divizate;

m) orice alte informații pe care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor le consideră de natură să susțină viabilitatea proiectului prezentat.

Art. 4. — (1) În termen de 45 de zile de la primirea cererii de aprobare a fuziunii sau divizării brokerilor, însoțită de documentația completă prevăzută în norme, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se va pronunța asupra acesteia, prin decizie motivată, în sensul autorizării fuziunii sau divizării ori al respingerii cererii de autorizare.

(2) Apariția unor modificări față de proiectul inițial va determina o nouă evaluare din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. În cazul în care aceste modificări sunt contrare prevederilor legale sau prezentelor norme, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor revocă

decizia privind aprobarea fuziunii sau divizării și va respinge cererea de aprobare.

(3) În cazul unei decizii favorabile, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va confirma faptul că procesul de aprobare s-a încheiat și va proceda, după caz, la eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru brokerii nou-înființați sau la retragerea corespunzătoare a autorizațiilor brokerilor, în situația fuziunii prin absorbție ori a divizării realizate prin împărțirea întregului patrimoniu ori transmiterea unei părți din patrimoniu la 2 sau mai mulți brokeri.

(4) Decizia Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor prin care se aprobă fuziunea sau divizarea devine opozabilă terților după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Concomitent cu aprobarea fuziunii sau a divizării, după caz, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va retrage autorizația brokerilor care își încetează activitatea.

(6) Decizia privind retragerea autorizației brokerilor care își încetează activitatea va produce efecte începând cu data fuziunii, respectiv a divizării, conform prevederilor art. 249 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

*ANEXĂ
la norme*

C E R E R E de aprobare a fuziunii/divizării*)

Subsemnatul, în calitate de conducător executiv al brokerului, solicit aprobarea, conform proiectului prezentat.

În susținerea cererii anexez următoarea documentație:

1. proiectul de fuziune sau, după caz, divizare, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
2. copia hotărârii adunării generale privind fuziunea/divizarea;
3. proiectul actului/actelor constitutive sau, după caz, al actului/actelor de modificare a actului constitutiv al brokerului rezultat;
4. cererea de retragere a autorizației de funcționare a societății absorbite/divizate;
5. bilanțul contabil de fuziune/divizare;
6. documentele prevăzute în normele privind autorizarea brokerilor, pentru brokerii nou-înființați;
7. raportările privind taxa de funcționare datorată conform prevederilor art. 13 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia;
8. dovezile conform cărora clienții au fost înștiințați despre fuziunea/divizarea brokerilor;
9. raportul auditorilor externi independenți ai brokerilor participanți privitor la fuziune, respectiv la divizare.

Adresa de contact

.....
(data)

.....
(semnătura și ștampila)

Subsemnatul (conducătorul executiv), în calitate de, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal (sau art. 474 din noul Cod penal) privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că toate informațiile și documentele sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte fapte relevante care trebuie aduse la cunoștință Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

*) Se va completa și transmite de către brokerii implicați.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

O R D I N pentru punerea în aplicare a Normelor privind principiile de organizare ale unui sistem de control intern și management al riscului la asigurători

În temeiul prevederilor art. 5 lit. a), ale art. 8 alin. (1) și ale art. 20 alin. (3) lit. c) și c²) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 20 iunie 2006, prin care s-au adoptat Normele privind principiile de organizare ale unui sistem de control intern și management al riscului la asigurători,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind principiile de organizare ale unui sistem de control intern și management al riscului la asigurători, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală reglementări din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 23 iunie 2006.
Nr. 113.117.

N O R M E**privind principiile de organizare ale unui sistem de control intern și management al riscului la asigurători**

Art. 1. — În sensul prezentelor norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *managementul riscului* — un set de proceduri prin intermediul cărora asigurătorul ia măsuri pentru a evalua, monitoriza și controla influența evenimentelor trecute și potențial viitoare care ar putea avea un impact negativ asupra activității sale. Procedurile de management al riscului vor include cel puțin: stabilirea strategiilor și politicilor de management al riscului, identificarea riscurilor, criteriile pentru măsurarea riscurilor, controlul riscurilor, incluzând toleranța față de risc și raportarea riscurilor;

2. *toleranța față de risc* — natura și cantitatea de expunere la risc pe care asigurătorul este dispus să o accepte. Toleranța față de risc va specifica limitele de risc stabilite ca parte a politicilor de management al riscului;

3. *testul de senzitivitate*:

a) evaluează influența schimbărilor unor factori de risc asupra situației financiare viitoare a asigurătorului;

b) este utilizat de asigurător pentru o mai bună înțelegere a vulnerabilităților cu care se confruntă în condiții atipice;

c) are la bază analiza influenței scenariilor adverse puțin probabile, dar nu imposibile;

d) se aplică oricărui risc ce poate avea o influență economică asupra asigurătorului;

4. *control intern* — proces continuu la care participă consiliul de administrație, conducerea executivă, precum și personalul asigurătorilor, prin care se furnizează o asigurare rezonabilă asupra atingerii obiectivelor prevăzute la art. 2 alin. (1);

5. *conducerea operativă* — persoanele care asigură conducerea nemijlocită a compartimentelor din cadrul asigurătorului, al sucursalelor și al altor sedii secundare;

6. *sistem informațional* — ansamblul de fluxuri informaționale organizate într-o concepție unitară, care asigură legătura dintre nivelul de conducere (decizional) și nivelul de execuție (operațional);

7. *risc de credit* — riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor estimate, ca urmare a neîndeplinirii de către debitor a obligațiilor contractuale;

8. *risc de țară* — risc asociat riscului de credit, care este determinat de condițiile economice, sociale și politice ale țării de origine a debitorului;

9. *risc de piață* — riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor estimate, care apare din fluctuațiile pe piață ale prețurilor, ratei dobânzii și cursului valutar;

10. *risc de subscriere* — riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor estimate, care apare ca urmare a faptului că situațiile economice sau rata de apariție a incidentelor s-au schimbat față de previziunile făcute la data tarifării primelor de asigurare;

11. *risc de lichiditate* — riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor estimate, ce rezultă din imposibilitatea asigurătorilor de a onora în orice moment obligațiile de plată pe termen scurt, fără ca aceasta să implice costuri sau pierderi ce nu pot fi suportate de asigurători.

12. *risc operațional* — riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor estimate, care este determinat de factori interni (derularea neadecvată a unor activități interne, existența unui personal sau unor sisteme informatice necorespunzătoare etc.) sau de factori externi (condiții economice, schimbări în mediul financiar, progrese tehnologice etc.);

13. *risc juridic* — componentă a riscului operațional, apărut ca urmare a neaplicării sau a aplicării defectuoase a dispozițiilor legale ori contractuale, care afectează negativ operațiunile sau situația asigurătorilor;

14. *risc reputațional* — riscul înregistrării de pierderi sau al nerealizării profiturilor estimate, ca urmare a publicității negative care conduce la lipsa încrederii publicului în integritatea asigurătorilor.

Art. 2. — (1) Obiectivele controlului intern constau în:

a) desfășurarea activității în condiții de eficiență și rentabilitate;

b) furnizarea unor informații corecte, relevante, complete și oportune structurilor implicate în luarea deciziilor în cadrul asigurătorilor și utilizatorilor externi ai informațiilor;

c) asigurarea conformității activităților asigurătorilor cu cadrul legal și cu politicile și procedurile proprii.

(2) În vederea îndeplinirii obiectivelor de control intern, asigurătorii trebuie să își organizeze un sistem de control intern care se compune din următoarele elemente aflate în strânsă corelare:

a) rolul și responsabilitățile consiliului de administrație și conducerii executive;

b) identificarea și evaluarea riscurilor;

c) activitățile de control și separarea responsabilităților;

d) informarea și comunicarea;

e) activitățile de monitorizare și corectare a deficiențelor.

Art. 3. — (1) Consiliul de administrație al asigurătorilor este responsabil pentru stabilirea și menținerea unui sistem de control intern adecvat și eficient.

(2) În contextul prevederilor alin. (1), consiliul de administrație al asigurătorilor trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele atribuții:

a) să aprobe și să revizuiască periodic, cel puțin anual, strategiile generale și politicile privitoare la activitatea asigurătorilor;

b) să stabilească toleranța față de risc și să asigure luarea măsurilor necesare de către conducerea executivă pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor respective;

c) să supravegheze conducerea executivă în legătură cu modul în care aceasta monitorizează funcționarea adecvată și eficientă a sistemului de control intern;

d) să aprobe acea structură organizatorică ce răspunde cel mai bine obiectivelor propuse.

(3) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, consiliul de administrație trebuie să întreprindă cel puțin următoarele măsuri:

a) discuții periodice, cel puțin trimestrial, cu conducerea operativă privind eficiența sistemului de control intern;

b) analiza periodică, cel puțin trimestrial, a evaluărilor sistemului de control intern efectuate de conducerea operativă, de auditul intern și, după caz, de auditorul financiar al asigurătorilor și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

c) asigurarea implementării de către conducerea operativă a recomandărilor formulate de auditul intern, de auditorul financiar extern și de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor cu privire la deficiențele sistemului de control intern și examinarea efectului măsurilor implementate.

Art. 4. — (1) Conducerea executivă a asigurătorului are responsabilități pe linia monitorizării funcționării adecvate și eficiente a sistemului de control intern.

(2) În contextul prevederilor alin. (1), conducerea executivă are cel puțin următoarele atribuții:

a) să implementeze strategiile generale și politicile privitoare la activitatea asigurătorilor, aprobate de consiliul de administrație;

b) să coordoneze procesul de elaborare a procedurilor de management al riscului și să ia măsurile necesare pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul acestor riscuri;

c) să se asigure că responsabilitățile delegate conducerii operative, cu privire la stabilirea politicilor și procedurilor de control intern, sunt îndeplinite în mod corespunzător;

d) să mențină o structură organizatorică adecvată;

e) să stabilească fluxul informațional necesar;

f) să se asigure că toate activitățile asigurătorilor sunt realizate de personal calificat, având experiență și cunoștințe necesare în domeniul asigurărilor;

g) să asigure instruirea corespunzătoare a personalului propriu.

Art. 5. — În cazul externalizării unor activități, consiliul de administrație și conducerea executivă ale asigurătorilor răspund pentru atingerea obiectivelor controlului intern aferente respectivelor activități.

Art. 6. — Consiliul de administrație și conducerea executivă ale asigurătorilor sunt responsabile pentru promovarea unor standarde de etică și integritate pentru personalul asigurătorilor în ceea ce privește controlul intern, care să evidențieze și să asigure conștientizarea importanței acestuia la toate nivelurile organizatorice.

Art. 7. — (1) Pentru a avea un sistem de control intern eficient asigurătorii trebuie să identifice și să evalueze permanent riscurile care pot periclita atingerea obiectivelor controlului intern.

(2) Identificarea și evaluarea riscurilor trebuie să se facă atât la nivelul de ansamblu al unui asigurător, cât și la toate nivelurile organizatorice ale acestuia, trebuie să acopere toate activitățile și să țină cont de apariția unor noi activități.

Art. 8. — (1) Identificarea și evaluarea riscurilor trebuie să se realizeze cu luarea în considerare a factorilor interni (complexitatea structurii organizatorice, natura activităților desfășurate, calitatea personalului și fluctuația acestuia) și a factorilor externi (condiții economice, schimbări legislative sau legate de mediul concurențial în sectorul de asigurări, progrese tehnologice).

(2) Procesul de evaluare a riscurilor trebuie să includă identificarea atât a riscurilor care sunt controlabile de către asigurători, cât și a celor necontrolabile. În cazul riscurilor

controlabile, asigurătorii trebuie să stabilească dacă își asumă integral aceste riscuri sau în măsura în care doresc să le reducă prin proceduri de control. În cazul riscurilor necontrolabile, asigurătorii trebuie să decidă dacă le acceptă sau dacă elimină ori reduc nivelul activităților afectate de riscurile respective.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie efectuată și în condițiile unor scenarii alternative, inclusiv în condiții de criză.

Art. 9. — Evaluarea riscurilor se va realiza de către specialiști din cadrul asigurătorilor care nu au responsabilități în realizarea performanței comerciale și financiare.

Art. 10. — Asigurătorii trebuie să revizuiască activitățile de control pentru a identifica și a evalua în mod corespunzător orice riscuri nou-apărute ca urmare a dezvoltării activității.

Art. 11. — (1) Activitățile de control trebuie să se constituie ca parte integrantă a activităților curente desfășurate de asigurători.

(2) Activitățile de control trebuie să aibă în vedere riscurile identificate de asigurători în cadrul procesului de identificare și evaluare a riscurilor.

Art. 12. — Activitățile de control trebuie definite pentru fiecare nivel organizatoric al asigurătorilor și implică două etape:

a) stabilirea politicilor și procedurilor de control;

b) verificarea respectării politicilor și procedurilor de control stabilite.

Art. 13. — Activitățile de control includ cel puțin următoarele:

a) analize la nivelul consiliului de administrație și al conducerii executive;

b) analize operative la nivelul compartimentelor și sediilor secundare ale asigurătorilor;

c) controale factice care au în vedere restricționarea accesului la active, cum ar fi disponibilități bănești, restricționarea accesului la conturile clienților etc.;

d) analiza încadrării în limitele impuse expunerilor la risc și urmărirea modului în care sunt soluționate situațiile de neconformitate;

e) aprobări și autorizări, în cazul operațiunilor ce depășesc anumite limite de sume, asigurându-se astfel controlul asupra realizării operațiunilor respective de către nivelul de conducere competent și stabilirea responsabilităților;

f) verificări ale tranzacțiilor efectuate de asigurători și reconcilierii, în special acolo unde există diferențe între metodologiile sau sistemele de evaluare utilizate în compartimentele responsabile cu inițierea tranzacțiilor (*front office*) și compartimentele responsabile cu înregistrarea și monitorizarea tranzacțiilor inițiate (*back office*). Rezultatele verificărilor vor fi comunicate nivelului de conducere superior competent.

Art. 14. — Asigurătorii trebuie să realizeze o repartizare corespunzătoare a atribuțiilor la toate nivelurile organizatorice și să se asigure că personalului nu îi sunt alocate responsabilități care să conducă la conflicte de interese.

Art. 15. — Domeniile care pot fi afectate de potențiale conflicte de interese trebuie să fie identificate și supuse unei monitorizări independente exercitate de persoane

neimplicate direct în activitățile respective, a căror informare este efectuată pe baza unor linii de raportare stabilite în mod corespunzător.

Art. 16. — (1) Asigurătorii trebuie să asigure evidența datelor financiare, operaționale și de conformitate, adecvate și complete, pentru desfășurarea activității lor.

(2) Asigurătorii trebuie să dispună de informații despre piață referitoare la evenimente și condiții care sunt relevante pentru luarea deciziilor.

(3) Informațiile trebuie să fie credibile, relevante, complete, oportune, accesibile și furnizate într-un format consecvent.

Art. 17. — Asigurătorii trebuie să dispună de sisteme informaționale adecvate, care să acopere toate activitățile acestora.

Art. 18. — Asigurătorii trebuie să dispună de proceduri pentru a preveni utilizarea necorespunzătoare a informației, prin care să se evite:

a) prejudicierea, directă sau indirectă, a reputației acestora;

b) dezvăluirea informațiilor secrete sau confidentiale;

c) utilizarea informațiilor de către personalul asigurătorilor pentru obținerea unor beneficii personale.

Art. 19. — (1) În cadrul sistemului informațional asigurătorii trebuie să dispună de sisteme informatice. Formatul acestor sisteme trebuie să asigure un grad adecvat de securitate a informației. Monitorizarea sistemelor informatice va fi asigurată de personal specializat independent și distinct de cel care le utilizează.

(2) Asigurătorii trebuie să dispună de prevederi referitoare la organizarea și controlul intern al procesării informațiilor în formă electronică, astfel încât să fie posibilă obținerea de probe de audit.

Art. 20. — (1) În vederea evitării apariției disfuncționalităților în cadrul activității și a eventualelor pierderi generate de acestea, asigurătorii trebuie să controleze eficient riscurile implicate de utilizarea sistemelor informatice. În acest scop se vor efectua atât controale generale la nivelul întregului sistem informatic, cât și controale la nivelul fiecărei aplicații informatice din componența acestuia.

(2) Controalele generale se efectuează asupra infrastructurii hardware și de comunicații a sistemelor informatice, precum și asupra sistemelor de operare care asigură funcționarea acestora. Controalele au drept scop verificarea funcționării continue și corespunzătoare a acestora.

(3) Controalele generale includ și verificarea existenței și aplicării unei strategii de informatizare, a procedurilor interne de salvare și restaurare a datelor, a politicilor de efectuare a achizițiilor, a procedurilor de dezvoltare a aplicațiilor informatice, a procedurilor de administrare și întreținere, precum și a politicilor de securitate vizând accesul fizic și logic la resursele sistemului informatic.

(4) Controalele efectuate la nivelul aplicațiilor informatice reprezintă proceduri de validare și control incluse în codul aplicațiilor informatice utilizate, precum și proceduri manuale de verificare a modului de procesare a tranzacțiilor și efectuării operațiunilor.

Art. 21. — (1) În vederea evitării pierderilor generate de întreruperea activității datorită unor factori externi ce nu pot

fi controlați de către asigurători, aceștia trebuie să elaboreze planuri alternative, care să le permită reluarea activității în cazul apariției unor situații neprevăzute. Replicarea sistemelor critice trebuie asigurată fie prin existența unor sisteme de rezervă situate într-o altă locație aparținând asigurătorilor, fie prin intermediul unui furnizor extern de servicii.

(2) Funcționarea planurilor alternative trebuie testată periodic prin stimularea operațiunilor pe sistemele de rezervă, în scopul verificării disponibilității acestora.

Art. 22. — În vederea organizării unui sistem de control intern eficient, asigurătorii trebuie să dispună de canale de comunicare care să asigure că personalul propriu cunoaște politicile și procedurile cu implicații asupra atribuțiilor și responsabilităților sale și că orice alte informații relevante ajung în timp util la acesta.

Art. 23. — Structura organizatorică a asigurătorilor trebuie să asigure un flux corespunzător de informații, pe verticală, în ambele sensuri, și pe orizontală, care să permită următoarele:

a) informarea consiliului de administrație și a conducerii executive asupra riscurilor aferente activității și funcționării asigurătorilor;

b) informarea nivelurilor inferioare de conducere operativă și a personalului atât asupra strategiilor asigurătorilor, cât și asupra politicilor și procedurilor stabilite;

c) difuzarea informațiilor între compartimentele și sediile secundare ale asigurătorilor pentru care respectivele informații au relevanță.

Art. 24. — (1) Asigurătorii trebuie să monitorizeze permanent eficacitatea sistemului de control intern, cu luarea în considerare a modificărilor intervenite în condițiile interne și externe de desfășurare a activității.

(2) Asigurătorii trebuie să asigure un rol important auditului intern în procesul de monitorizare a sistemului de control intern.

(3) Monitorizarea eficacității sistemului de control intern va fi efectuată atât de personalul responsabil pentru fiecare compartiment și sediu secundar al asigurătorului, cât și de auditul intern.

(4) Monitorizarea eficacității sistemului de control intern trebuie să facă parte din activitățile zilnice ale asigurătorilor și trebuie să includă și evaluări separate ale sistemului de control intern în general.

(5) Evaluările separate, periodice, ale sistemului de control intern vor fi efectuate atât de personalul responsabil pentru fiecare compartiment și sediu secundar (autoevaluare), cât și de auditul intern.

(6) Frecvența cu care trebuie monitorizate diferitele activități ale asigurătorilor depinde de riscurile implicate de activitățile respective, precum și de natura și frecvența schimbărilor din activitatea respectivă.

Art. 25. — (1) Deficiențele identificate în legătură cu sistemul de control intern trebuie să fie raportate imediat nivelului de conducere competent, care trebuie să ia măsuri pentru remedierea cu promptitudine a acestora.

(2) Deficiențele majore ale sistemului de control intern trebuie să fie raportate conducerii executive a asigurătorilor și consiliului de administrație al acestora.

(3) Conducerea executivă a asigurătorilor are responsabilitatea de a stabili un sistem de detectare a deficiențelor sistemului de control intern și de a întreprinde măsuri pentru soluționarea respectivelor deficiențe.

Art. 26. — Asigurătorii trebuie să ia măsuri pe linia administrării următoarelor riscuri: riscul de credit, riscul de piață, riscul de lichiditate, riscul operațional, riscul de subscriere și riscul reputațional.

Art. 27. — În domeniul managementului riscurilor, consiliul de administrație al asigurătorilor are cel puțin următoarele atribuții:

a) să aprobe și să reconsidere profilul de risc al acestora;

b) să aprobe politicile privind managementul riscurilor respective, să le analizeze periodic, cel puțin anual, și să dispună revizuirea acestora, după caz;

c) să asigure luarea de către conducerea executivă a măsurilor necesare pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor, inclusiv pentru activitățile externalizate;

d) să aprobe procedurile de stabilire a competențelor și a responsabilităților în domeniul managementului riscurilor;

e) să aprobe externalizarea unor activități;

f) să aprobe politica de instruire a personalului.

Art. 28. — În domeniul managementului riscurilor, conducerea executivă a asigurătorilor este responsabilă cel puțin pentru următoarele:

a) implementarea strategiilor aprobate de consiliul de administrație și asigurarea comunicării acestora personalului implicat în punerea lor în aplicare;

b) asigurarea comunicării politicilor și procedurilor pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor personalului implicat în punerea lor în aplicare;

c) menținerea unor sisteme de raportare corespunzătoare a expunerilor la riscuri, precum și a altor aspecte legate de riscuri;

d) menținerea limitelor corespunzătoare privind expunerea la riscuri, inclusiv pentru condiții de criză, în conformitate cu mărimea, complexitatea și situația financiară a asigurătorilor;

e) menținerea eficienței și eficacității sistemului de control intern;

f) analizarea oportunității externalizării unor activități prin prisma riscurilor implicate de externalizare;

g) supravegherea și monitorizarea contractului de externalizare;

h) asigurarea unui personal calificat, având experiența și cunoștințele necesare;

i) asigurarea instruirii corespunzătoare a personalului;

j) asigurarea concordanței politicilor de remunerare a personalului cu strategia asigurătorului privind riscurile.

Art. 29. — În procesul de management al riscurilor, asigurătorii trebuie să constituie un comitet de management al riscurilor.

Art. 30. — (1) Asigurătorii trebuie să opteze pentru un profil de risc, stabilind obiectivul și strategia pentru fiecare risc, inclusiv în ceea ce privește activitățile externalizate.

(2) Asigurătorii vor stabili tipurile de riscuri pe care sunt pregătiți să le asume. La stabilirea acestora se vor avea în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activității.

(3) Strategia asigurătorilor privind managementul riscurilor trebuie să determine raportul dintre risc și profit pe care asigurătorul îl consideră acceptabil în condițiile asigurării continuității activității acesteia pe baze sănătoase și prudente.

Art. 31. — Asigurătorii trebuie să adopte politici pentru managementul riscurilor, în vederea implementării profilului de risc ales. Politicile respective trebuie să corespundă strategiilor generale, să fie corelate cu nivelul fondurilor proprii ale asigurătorilor și cu experiența acestora în administrarea riscurilor, precum și cu toleranța față de risc stabilită de consiliul de administrație.

Art. 32. — Politicile privind managementul riscurilor, corespunzătoare naturii, dimensiunii și complexității activităților asigurătorilor, trebuie să fie transpuse în mod clar și transparent în norme interne, proceduri, inclusiv în manuale și coduri de conduită, făcându-se distincție între standardele generale aplicabile întregului personal și regulile specifice aplicabile anumitor categorii de personal.

Art. 33. — Politicile de management al riscurilor trebuie să asigure, după caz, stabilirea cel puțin a:

a) unui sistem de proceduri de autorizare a operațiunilor afectate de riscurile respective;

b) unui sistem de stabilire a limitelor expunerii la risc și de monitorizare a acestora, care să reflecte profilul de risc ales și care să fie în conformitate cu legislația și cu reglementările în vigoare; limitele stabilite la nivelul activităților și/sau compartimentelor/sediilor secundare trebuie corelate cu cele stabilite la nivel de ansamblu al asigurătorilor;

c) unui sistem de raportare a expunerilor la riscuri, precum și altor aspecte legate de riscuri către nivelurile de conducere corespunzătoare;

d) unui sistem de proceduri pentru situații neprevăzute;

e) unor criterii de recrutare și remunerare a personalului, care să stabilească standarde ridicate pentru pregătirea, experiența și integritatea acestuia;

f) unui program de instruire a personalului.

Art. 34. — (1) Asigurătorii trebuie să efectueze sistematic o evaluare a riscurilor.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie să țină cont și de:

a) implicațiile corelării fiecărui risc cu celelalte riscuri la care se expune asigurătorul;

b) previziunile profitului și fondurilor proprii pe baza diferitelor scenarii în condiții de criză, inclusiv o cuantificare a pierderilor maxime în condițiile extreme.

(3) Asigurătorii trebuie să efectueze sistematic teste de sensibilitate.

Art. 35. — Asigurătorii trebuie să dispună de un sistem de informare adecvat pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și documentarea sistematică a riscurilor atât la nivelul asigurătorilor, cât și la nivelul compartimentelor și sediilor secundare ale acestora.

Art. 36. — Asigurătorii trebuie să asigure că există o separare corespunzătoare a atribuțiilor în cadrul procesului de administrare a riscurilor, pentru evitarea potențialelor conflicte de interese.

Art. 37. — Asigurătorii trebuie să asigure o monitorizare sistematică a conformității cu procedurile stabilite pentru managementul riscurilor și să soluționeze deficiențele constatate.

Art. 38. — Asigurătorii trebuie să dispună de un sistem adecvat de control intern asupra procesului de management al riscurilor, care implică analize independente și regulate și evaluări ale eficacității sistemului și, acolo unde se impune, asigurarea remedierii deficiențelor constatate. Rezultatele unor astfel de analize trebuie să fie comunicate în mod direct consiliului de administrație, comitetului de administrare a riscurilor și comitetului de audit.

Art. 39. — (1) Asigurătorii trebuie să dispună de politici privind externalizarea activităților auxiliare sau conexe în raport cu activitățile principale.

(2) Asigurătorii trebuie să dispună de proceduri de administrare a riscurilor asociate activităților externalizate.

(3) Procedurile de management al riscurilor asociate activităților externalizate se vor referi cel puțin la următoarele:

a) luarea deciziilor privind externalizarea unor noi activități sau modificarea celor existente;

b) selectarea și evaluarea societăților prestatoare de servicii auxiliare sau conexe în legătură cu aspecte cum ar fi: solvabilitatea, reputația, familiarizarea cu specificul sectorului asigurărilor, calitatea serviciilor prestate, organizarea activității și controlul intern, existența unui personal competent, existența unui plan alternativ de redresare a activității, asigurarea confidențialității informației;

c) monitorizarea modului în care societățile prestatoare de servicii auxiliare sau conexe desfășoară activitățile externalizate;

d) elaborarea de planuri alternative și stabilirea costurilor și resurselor necesare pentru schimbarea societăților prestatoare de servicii auxiliare sau conexe.

Art. 40. — (1) Asigurătorii pot externaliza activități doar în condițiile încheierii de contracte cu societăți prestatoare de servicii auxiliare sau conexe.

(2) Contractele încheiate cu societăți prestatoare de servicii auxiliare sau conexe în legătură cu activitățile externalizate trebuie să fie în formă scrisă și să asigure o alocare clară a responsabilităților fiecărei părți.

(3) Asigurătorii vor putea încheia contracte cu societăți prestatoare de servicii auxiliare sau conexe, în legătură cu activitățile externalizate, în următoarele condiții:

a) asigurarea existenței unor date actualizate și a altor informații la nivelul asigurătorului;

b) asigurarea accesului unor entități din România (autorități sau instituții publice) la datele și informațiile aferente operațiunilor din România, în cazul externalizării unor activități în afara granițelor țării;

c) asigurarea securității/confidențialității datelor cel puțin prin următoarele măsuri: angajamentul societății prestatoare de servicii auxiliare sau conexe și al personalului acesteia de a se supune regulilor de confidențialitate, drepturile contractuale ale asigurătorului de a lua măsuri împotriva societății prestatoare de servicii auxiliare sau conexe în cazul încălcării confidențialității, separarea datelor asigurătorului de cele ale societății prestatoare de servicii auxiliare sau conexe și de cele ale altor clienți ai acesteia.

Art. 41. — Asigurătorii nu pot externaliza următoarele activități:

a) activitatea de audit intern, în condițiile în care furnizorul extern de servicii în domeniul auditului intern are

și calitatea de auditor financiar al instituției de credit în cauză;

b) organizarea și ținerea contabilității, în condițiile în care între persoanele cărora le-ar fi externalizată activitatea de ținere a contabilității și auditorul financiar există legături ce afectează independența acestuia în exercitarea mandatului;

c) organizarea și desfășurarea activității juridice curente, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic;

d) orice alte activități care în urma externalizării nu mai pot fi controlate și desfășurate în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase.

Art. 42. — (1) Asigurătorii trebuie să dispună de un comitet de management al riscurilor. Comitetul de management al riscurilor este un comitet permanent, ale cărui funcționare și atribuții sunt reglementate de prezentele norme și de regulamentele interne ale fiecărui asigurător.

(2) Comitetul de management al riscurilor își poate desfășura lucrările în subcomitete, în funcție de mărimea și complexitatea asigurătorului.

(3) Comitetul de management al riscurilor se constituie prin decizie a consiliului de administrație.

Art. 43. — Asigurătorii trebuie să dispună de un regulament al comitetului de management al riscurilor, aprobat la nivelul consiliului de administrație și revizuit periodic, după caz, care să indice componența, autoritatea și responsabilitățile acestuia și modul de raportare către consiliul de administrație.

Art. 44. — (1) Membrii comitetului de management al riscurilor trebuie să aibă o experiență compatibilă cu responsabilitățile lor în cadrul acestuia.

(2) Comitetul de management al riscurilor este format din membri ai conducerii executive și operative ai asigurătorului.

Art. 45. — Comitetul de management al riscurilor va avea cel puțin următoarele atribuții:

a) să asigure informarea consiliului de administrație asupra problemelor și evoluțiilor semnificative care ar putea influența profilul de risc al asigurătorului;

b) să dezvolte politici și proceduri adecvate pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor;

c) să aprobe metodologii și modele adecvate pentru evaluarea riscurilor și limitarea expunerilor;

d) să stabilească limite corespunzătoare privind expunerea la riscuri, inclusiv pentru condiții de criză, în conformitate cu mărimea, complexitatea și situația financiară a asigurătorului, precum și proceduri necesare pentru aprobarea excepțiilor de la respectivele limite;

e) să aprobe angajarea asigurătorului în noi activități, pe baza analizei riscurilor aferente acestora;

f) să analizeze măsura în care planurile alternative de care dispune banca corespund situațiilor neprevăzute cu care aceasta s-ar putea confrunta;

g) să prezinte consiliului de administrație informații suficiente de detaliate și oportune, care să permită acestuia să cunoască și să evalueze performanța conducerii în monitorizarea și controlul riscurilor, potrivit politicilor aprobate, precum și performanța de ansamblu a asigurătorului;

h) să informeze regulat consiliul de administrație asupra situației expunerilor asigurătorului la riscuri și imediat, în cazul în care intervin schimbări semnificative în expunerea curentă sau viitoare a asigurătorului la riscurile respective;

i) să stabilească sisteme de raportare corespunzătoare a aspectelor legate de riscuri;

j) să stabilească competențele și responsabilitățile pentru administrarea și controlul expunerilor la riscuri.

Art. 46. — (1) Asigurătorii trebuie să întocmească anual un raport asupra condițiilor în care este desfășurat controlul intern. Acest raport trebuie să cuprindă cel puțin:

a) o inventariere a principalelor deficiențe identificate în cadrul sistemului de control intern și măsurile întreprinse pentru corectarea acestora;

b) o descriere a modificărilor semnificative intervenite în sistemul de control intern în perioada respectivă, în special axate pe evoluția activității și a riscurilor;

c) o descriere a condițiilor de aplicare a procedurilor de control aferente noilor activități;

d) desfășurarea controlului intern în cadrul sediilor secundare ale asigurătorilor din străinătate.

(2) Raportul întocmit de către asigurători trebuie să includă și condițiile în care se desfășoară controlul intern la nivelul entităților cuprinse în perimetrul lor de consolidare și al societăților prestatoare de servicii auxiliare sau conexe.

Art. 47. — (1) Asigurătorii trebuie să întocmească anual un raport privind măsurile luate pe linia managementului riscurilor la care sunt expuși aceștia și, după caz, măsurile luate de entitățile cuprinse în perimetrul lor de consolidare și societățile prestatoare de servicii auxiliare sau conexe.

(2) Raportul întocmit trebuie să cuprindă cel puțin:

a) politicile de management al riscului, cu specificarea toleranței asigurătorului la risc și limitele stabilite pentru gestiunea riscurilor de piață, de credit și de lichiditate;

b) detalii ale politicilor de investiții ale asigurătorului, incluzând procedurile de identificare, monitorizare și control al riscurilor, precum și detalii referitoare la strategiile investiționale cu produse derivate sau produse cu efect similar;

c) procedurile asigurătorului pentru alegerea partenerilor, cu specificarea detaliilor procedurilor de selectare și monitorizare a administratorilor de fonduri și a societăților de servicii de investiții financiare;

d) procedurile asigurătorului referitoare la introducerea de noi instrumente de investiții și de monitorizare a riscurilor asociate cu utilizarea acestora;

e) o prezentare a modului de abordare și a politicilor asigurătorului referitoare la produsele de asigurare, procesul de subscriere, activitatea de reasigurare și solvabilitate;

f) detalii referitoare la salarizarea personalului pentru a stabili dacă compania acordă prime sau alte stimulente salariale mari care determină o mărire nejustificată a expunerii la risc a societății;

g) un plan de afaceri global al asigurătorului care cuprinde informații referitoare la noile produse lansate de

societate, strategia de distribuție a produselor, procesul de subscriere și activitatea de reasigurare. Aceste informații vor fi folosite în scopul evaluării gradului de adecvare a sistemului de management al riscului implementat de asigurător la afacerea sa;

h) planurile elaborate de asigurător pentru împrejurări neprevăzute;

i) detalii referitoare la testele de senzitivitate efectuate de asigurător pentru evaluarea riscurilor la care este expus;

j) informații despre managementul intern al portofoliilor de active: detalii despre active și datorii, detalii despre investițiile intragrup realizate;

k) lista deciziilor consiliului de administrație;

l) documente care să ateste pregătirea profesională a persoanelor responsabile cu activitățile de investiții, respectiv cu managementul riscului investițiilor;

m) detalii referitoare la serviciile externalizate;

n) rapoarte referitoare la riscurile de piață, precum și rentabilitatea portofoliului de investiții.

Art. 48. — Rapoartele menționate la art. 46 și 47 trebuie să fie transmise Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în termen de 6 luni de la încheierea exercițiului financiar.

Art. 49. — Pentru controlul intern al activității și managementul riscurilor, asigurătorii vor avea în vedere și prevederile legislației naționale și standardele internaționale în materie.

Art. 50. — În cazul în care asigurătorii nu apelează la un furnizor extern de servicii pentru sistemele informatice, aceștia vor trebui să dispună de sistemele de rezervă prevăzute la art. 21 alin. (1), în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentelor norme.

Art. 51. — În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme, asigurătorii trebuie să transmită Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor normele interne privind organizarea controlului intern al activității, normele interne privind organizarea sistemului de management al riscurilor, precum și regulamentul comitetului de management al riscurilor.

Art. 52. — Nerespectarea prevederilor prezentelor norme constituie contravenție și se sancționează conform prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 53. — Prezentele norme intră în vigoare începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, dată la care se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3.105/2004 pentru punerea în aplicare a Normei minimale privind activitatea de control intern, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 3 martie 2004.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind modificarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 39/2005 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar**

Având în vedere prevederile art. 10 alin. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 22 august 2003, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 50 ale Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 13 iulie 2004,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din 6 iunie 2006, hotărăște:

Articol unic. — Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 39/2005 pentru aprobarea Normelor privind perioada de pregătire profesională practică a stagiilor în activitatea de audit financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 4 februarie 2005, se modifică după cum urmează:

— **La capitolul IV din anexă, articolul 31 va avea următorul cuprins:**

„Art. 31. — Un îndrumător de stagiu nu poate avea mai mult de 15 stagii în activitatea de audit sub îndrumare.“

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ion Mihăilescu

București, 6 iunie 2006.
Nr. 63.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 117488